

**Convenția europeană privind suprimarea cerinței legalizării
pentru documentele întocmite de agenții diplomatici și funcționarii consulari,
adoptată la Londra, la 7 iunie 1968**

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei Convenții,

Având în vedere că scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai strânsă uniune între membrii săi,

Având în vedere că relațiile dintre Statele membre, precum și relațiile dintre agenții diplomatici și funcționarii consulari ai acestora sunt tot mai mult bazate pe încredere reciprocă,

Având în vedere că suprimarea legalizării este de natură să consolideze legăturile dintre Statele membre, prin crearea posibilității de a utiliza documentele străine în același mod ca și documentele care provin de la autoritățile naționale,

Convinse de necesitatea de suprimare a cerinței legalizării documentelor întocmite de agenții lor diplomatici și funcționarii consulari,

Au convenit după cum urmează:

Articolul 1

În sensul prezentei Convenții, legalizarea înseamnă numai acea formalitate care atestă autenticitatea semnăturii pe un document, calitatea în care persoana care a semnat un astfel de document a acționat și, după caz, identitatea sigiliului și a ștampilei aplicate pe un astfel de document.

Articolul 2

1. Prezenta Convenție se aplică documentelor întocmite de agenții diplomatici și funcționarii consulari ai unei Părți Contractante, care acționează în calitate lor oficială și în exercitarea atribuțiilor lor pe teritoriul oricărui stat și care urmează să își producă efectele:

a) fie pe teritoriul altei Părți Contractante,

b) fie înaintea unor agenți diplomatici și funcționari consulari ai altei Părți Contractante, care își exercită atribuțiile pe teritoriul unui stat care nu este parte la prezenta Convenție.

2. Prezenta Convenție se aplică, de asemenea, certificatelor oficiale, cum ar fi cele care probează înregistrarea unui document sau a faptului că acesta a existat la o anumită dată certă, precum și autentificărilor de semnătură, efectuate de agenții diplomatici și funcționarii consulari cu privire la documente altele decât cele menționate la alin. 1.

Articolul 3

Părțile Contractante exceptează de la cerința legalizării documentele care fac obiectul prezentei Convenții.

Articolul 4

1. Fiecare Parte Contractantă va lua măsurile necesare pentru ca autoritățile sale naționale să nu procedeze la efectuarea de legalizări în cazurile în care prezenta Convenție suprimă cerința legalizării.
2. Părțile Contractante vor asigura condițiile necesare pentru ca, în cazul în care acest lucru este necesar, să se procedeze la verificarea autenticității documentelor care fac obiectul prezentei Convenții. Astfel de verificări nu vor fi supuse nici unei taxe sau altor forme de plată și vor fi efectuate cu celeritate.

Articolul 5

În relațiile dintre Părțile Contractante, prezenta Convenție va prevala în raport cu dispozițiile oricărui alt tratat, convenție sau acord care prevede sau va prevedea legalizarea semnăturii agenților diplomatici și funcționarilor consulari, calitatea în care aceștia au acționat cu ocazia semnării unui document și, după caz, identitatea sigiliului și a ștampilei aplicate pe document.

Articolul 6

1. Prezenta Convenție este deschisă, spre semnare, Statelor membre ale Consiliului Europei. Ea va fi supusă ratificării sau acceptării. Instrumentele de ratificare sau acceptare vor fi depozitate la Secretarul General al Consiliului Europei.
2. Prezenta Convenție intră în vigoare în termen de trei luni de la data depozitării celui de-al treilea instrument de ratificare sau acceptare.
3. Pentru un Stat semnatar, care ratifică sau acceptă ulterior prezenta Convenție, aceasta va intra în vigoare în termen de trei luni de la data depunerii instrumentului de ratificare sau acceptare.

Articolul 7

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul de Miniștri ai Consiliului Europei poate invita orice stat care nu este membru al Consiliului Europei să adere la prezenta Convenție.
2. Aderarea se va realiza prin depunerea la Secretarul General al Consiliului Europei a instrumentului de aderare, care va intra în vigoare în termen de trei luni de la data depunerii.

Articolul 8

1. Fiecare Parte Contractantă poate, cu ocazia semnării sau depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aderare, să desemneze teritoriul sau teritoriile în care se aplică prezenta Convenție.
2. Fiecare Parte Contractantă poate, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei efectuată cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aderare sau la orice alt moment ulterior, să extindă aplicarea Convenției la orice alt teritoriu

sau teritorii stipulate în declarație, și cele cu privire la care este responsabil de derularea relațiilor internaționale sau în numele cărora este autorizată să acționeze.

3. Orice declarație efectuată în conformitate cu alineatul precedent poate fi retrasă, cu privire la orice teritoriu stipulat în respectiva declarație, în conformitate cu procedura stabilită în articolul 9 din prezenta Convenție.

Articolul 9

1. Prezenta Convenție este încheiată pe durată nedeterminată.
2. Fiecare Parte Contractantă, în ceea ce o privește, poate denunța prezenta Convenție printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei.
3. Denunțarea va intra în vigoare în termen de șase luni de la data primirii, de către Secretarul General, a respectivei notificări.

Articolul 10

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica Statele membre ale Consiliului și orice alt stat care a aderat la Convenție cu privire la:

- a) orice semnare,
- b) orice depunere a unui instrument de ratificare, acceptare sau aderare,
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții,
- d) orice declarație primită în conformitate cu prevederile articolului 8,
- e) orice notificare primită în conformitate cu prevederile articolului 9, precum și data la care denunțarea intră în vigoare.

Drept pentru care, subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător, au semnat prezenta Convenție.

Încheiată la Londra, la 7 iunie 1968, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depozitat în arhiva Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va transmite copii certificate fiecărui Stat semnatar sau acceptant al prezentei Convenții.

EUROPEAN CONVENTION ON THE ABOLITION OF LEGALISATION OF DOCUMENTS EXECUTED BY DIPLOMATIC AGENTS OR CONSULAR OFFICERS

London, 7.VI.1968

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Considering that relations between the member States, as well as relations between their diplomatic agents or consular officers, are increasingly based on mutual trust;

Considering that the abolition of legalisation is likely to strengthen the ties between the member States by making it possible to use foreign documents in the same manner as documents emanating from national authorities;

Convinced of the need to abolish the requirement of legalisation of documents executed by their diplomatic agents or consular officers,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention, legalisation means only the formality used to certify the authenticity of the signature on a document, the capacity in which the person signing such document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which such document bears.

Article 2

- 1 This Convention shall apply to documents which have been executed by diplomatic agents or consular officers of a Contracting Party, acting in their official capacity and exercising their functions in the territory of any state, and which have to be produced:
 - a either in the territory of another Contracting Party, or
 - b to the diplomatic agents or consular officers of another Contracting Party exercising their functions in the territory of a State which is not a party to this Convention.
- 2 This Convention shall also apply to official certificates, such as those recording the registration of a document or the fact that it was in existence on a certain date, and authentications of signatures, appended by diplomatic agents or consular officers to documents other than those referred to in paragraph 1.

Article 3

Each Contracting Party shall exempt from legalisation documents to which this Convention applies.

Article 4

- 1 Each Contracting Party shall take the measures necessary to avoid the carrying out by its

authorities of legalisations in cases where this Convention abolishes legalisation.

- 2 Each Contracting Party shall provide for the verification, where necessary, of the authenticity of the documents to which this Convention applies. Such verification shall not give rise to payment of any taxes or expenses and shall be carried out as quickly as possible.

Article 5

This Convention shall, as between the Contracting Parties, prevail over the provisions of any treaties, conventions or agreements which provide, or shall provide, for legalisation of the authenticity of the signature of a diplomatic agent or consular officer, the capacity in which such person signing the document has acted, and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which the document bears.

Article 6

- 1 This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification or acceptance.
- 3 In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

Article 7

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council of Europe to accede to this Convention.
- 2 Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 8

- 1 Any Contracting Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any Contracting Party may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.
- 3 Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 9 of this Convention.

Article 9

- 1 This Convention shall remain in force indefinitely.
- 2 Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 10

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of:

- a any signature;
- b any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- c any date of entry into force of this Convention;
- d any declaration received in pursuance of the provisions of Article 8;
- e any notification received in pursuance of the provisions of Article 9 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at London, this 7th June 1968, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

ROMÂNIA ★ MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Nr. G5-1/1084/04.02.2010

NESECRET

Aprob,
Președintele României

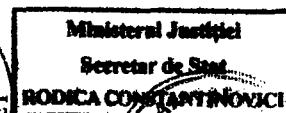
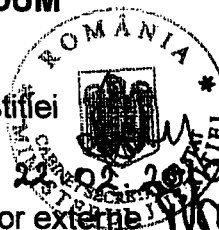
Traian Băsescu

MEMORANDUM

Avizat: Cătălin Marian Predoiu, ministrul justiției

De la: Teodor Baconschi, ministrul afacerilor externe

Tema: Semnarea Convenției europene privind suprimarea cerinței legalizării pentru documentele întocmite de agenții diplomatici și funcționarii consulari, adoptată la Londra, la 7 iunie 1968

Convenția europeană privind suprimarea cerinței legalizării pentru documentele întocmite de agenții diplomatici și funcționarii consulari, adoptată la Londra, la 7 iunie 1968, denumită în continuare *Convenția de la Londra*, a fost elaborată în cadrul Consiliului Europei de către Subcomitetul pentru studierea problemelor privind suprimarea cerinței legalizării documentelor întocmite de oficiile consulare, înființat cu acest scop de Comitetul European pentru Cooperare Juridică (CCJ). Convenția a fost deschisă, spre semnare, de către statele membre ale Consiliului Europei, la date de 5 iunie 1968, cu prilejul celei de-a V-a Conferințe a Miniștrilor de Justiție, desfășurată la Londra și a intrat în vigoare la 14 august 1970.

Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga, la 5 octombrie 1961, nu includea în obiectul său de reglementare actele întocmite de agenții diplomatici și consulari. Din acest motiv, Comitetul Miniștrilor și CCJ au considerat că ar fi util ca în scopul facilitării relațiilor de cooperare între statele membre ale Consiliului Europei, să elaboreze un act internațional multilateral prin care să suprima cerința legalizării acestor documente.

Pentru atingerea acestui scop, era necesar fie să se simplifice formalitățile pentru legalizarea acestor documente, fie să se elimine această cerință.

După analizarea soluțiilor de mai sus, s-a optat pentru eliminarea cerinței legalizării documentelor întocmite de agenții diplomatici și funcționarii consulari, din considerente de oportunitate.

În primul rând, la nivel european, relațiile dintre state, precum și cele dintre agenții diplomatici și funcționarii consulari, au devenit din ce în ce mai strânse, fiind bazate pe încredere reciprocă. Acest fapt se datorează inclusiv intrării în vigoare a Convențiilor de la Viena cu privire la relațiile diplomatice și consulare (1961, 1963) și deschiderii spre semnare a Convenției europene asupra funcțiilor consulare (1967).

În al doilea rând, suprimarea cerinței legalizării actelor întocmite de agenții diplomatici și funcționarii consulari este de natură a întări relațiile dintre statele membre, prin crearea posibilității de a folosi documentele străine în aceeași manieră în care sunt folosite documentele emise de autoritățile naționale.

În al treilea rând, orice încercare de simplificare în materia legalizării acestui tip de documente duce inevitabil la suprimarea procedurii și a unui întreg șir de formalități.

Potrivit Convenției de la Londra, nu se face distincție între actele întocmite de funcționarii consulari de carieră și cei onorifici. În fapt, consulii onorifici sunt împuterniciți să întocmească o serie de acte care sunt recunoscute la fel cum sunt recunoscute și actele întocmite de consulii de carieră, având aceeași valoare juridică.

Convenția se referă doar la documentele întocmite de agenții diplomatici și funcționarii consulari. Toate celelalte documente sunt supuse reglementărilor Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga, la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr.66/1999, aprobată prin Legea nr.52/2000.

Printre statele semnatare ale Convenției de la Londra se numără : Austria, Cipru, Franța, Germania, Irlanda, Italia, Moldova, Norvegia, Polonia, Marea Britanie, Spania, Suedia, Turcia etc.

În prezent, documentele întocmite de agenții diplomatice și funcționarii consulari ai României sunt recunoscute în unele state, fie din curtoazie diplomatică, fie numai dacă semnătura funcționarului diplomatic sau consular este legalizată de o autoritate a statului de reședință. Această din urmă situație se întâlnește în state precum: Arabia Saudită, Argentina, Armenia, Columbia, Cuba, Estonia, Filipine, Grecia, Iordania, Italia, Olanda, Slovacia, Turcia, Turkmenistan.

Menționăm că în statele în care există o comunitate românească numeroasă, de exemplu Italia, volumul documentelor întocmite de agenții diplomatice și funcționarii consulari este considerabil. În aceste state, documentele emise cetățenilor români sunt supuse cerinței legalizării de către o autoritate locală pentru a fi recunoscute de celelalte autorități ale statului de reședință, ceea ce implică nu numai demersuri suplimentare, dar și costuri sporite pentru cetățenii români aflați în străinătate, sumele fiind încasate de autoritățile statului respectiv. Astfel de documente sunt necesare cetățenilor români pentru diferite scopuri, inclusiv pentru reglementarea unei șederi legale, respectiv înregistrarea la autoritățile locale, pe teritoriul statului de reședință.

Statutul de membru al Convenției de la Londra, va veni în întâmpinarea cetățenilor români, în special ai celor rezidenți în statele în care se aplică această cerință, prin simplificarea demersurilor necesare și diminuarea costurilor pentru recunoașterea documentelor întocmite de agenții diplomatice și funcționarii consulari.

Față de cele de mai sus, **propunem** semnarea de către domnul Stelian Stoian, Ambasador extraordinar și plenipotențiar, Reprezentant Permanent al României pe lângă Consiliul Europei, a Convenției europene privind suprimarea cerinței legalizării pentru documentele întocmite de agenții diplomatice și funcționarii consulari, adoptată la Londra, la 7 iunie 1968.